

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jacobi Alvarez de Paz Opera

De Exterminatione Mali, Et Promotione boni - Libri quinque

Álvarez de Paz, Jacobo

Lvgdvni, 1613

De mediis assequendæ humilitatis. Cap. 13.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77843](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77843)

De Medijs assequenda Humilitatis.

CAPVT XIII.

HUMILITAS virtus sit, eadem media generalia, quæ supra pro assequendis virtutibus data sunt, huic etiam virtuti deseruiant. Et ex tertio huius voluminis libro petenda sunt; ne eadem (quod maxime fugimus) sapius repetamus. Vnum tantum hic medium subiticiam, sine quo diligenter executioni mandato, fat scio, nemo perfectam humilitatem acquirere. Illud autem est, o frater, vt si humilitatem cupis, humiliationem, ac tui deiectionem diligas, & in eam non raro, sed frequenter, non incuriosè, aut tepidè, sed accuratè & diligenter incumbas. Romam venies itinere, quod Romam ducit; & similiter, itinere humilitatis ad humilitatem accedes. Non est autem aliud iter humilitatis, nisi humiliatio & despectio tui: vnde ab humilitate fugies, ab eaque discedes, si te ab humiliatione subtraxeris. Audi nunc quanta exaggeratione id spirituales magistri doceant, Bernardus sic ait. Humiliatio, via est ad humilitatem, sicut patientia ad pacem, sicut lectio ad scientiam. Si virtutem appetis humilitatis, viam non refugas humiliationis. Nam si non poteris humiliari, non poteris ad humilitatem prouehi. Et Bonauentura. Et quoniam ad humilitatem, inquit, humiliatio via est; non erubescant religiosi humilia, ne humiliatis officia facile respuant. Ioannes autem Climacus, memorabili exemplo cuiusdam Abbatis sanctissimi (qui per septem integros annos pro foribus monasterij cuiusdam, obedientiæ & humilitatis ergò moratus est) aptissime declarauit, quantum ab humiliatione pendeat humilitas. Interrogauit ego eum, inquit, cum adhuc superesler, magnum hunc præclarum virum, quam exercitationem mens eius habuisset, cum ad portam moraretur. Neque abscondit à me, cum prodesse mihi cuperet, memorabilis ille ac dulcissimus pater. Inquit, hoc existimabam, quod pro peccatis meis essem venditus. Vnde cum amaritudine summa, & violentia, & sanguine prouoluebar omnium pedibus; impleeram vix annum, cum sine merore iam ac tristitia id faciebam, mercedem à Deo tolerantia expectans. Impleto autem rursus anno alio, toto affectu cordis indignum me ipsum existimare ceppi, conuersatione monasterij, Patrumque aspectu, & contubernio, diuinorumque participatione sacramentorum: indignum item qui in alicuius faciem intenderem. Quocirca defixis in terra luminibus, nec ab oculis discrepante animo, intrantes, atque exeuntes, vt pro me orarent, deprecabar.

Sanctus hic Abbas, & in vniuersum omnes iusti, per humiliationis viam humilitatem sunt assequuti. Ideo que Christus Saluator nollet, qui magistrum se humilitatis & mititatis exhibuit, tantas ignominias & iniurias, tantasque aduersitates, dolores, & afflictiones elegit, vt videlicet doceret nos, humilitatem, non aliter quam nostri contemptu, & deiectione: & mansuetudinem, non alio modo quam aduersitatum & dolorum perpeffione cõquiri. Si ergo cupis ad humilitatis celsitudinem peruenire, hæc est via, qua ad hanc tutissimam arcem accendes. Humilitatem à Domino omnium bonorum, sed maxime humilitatis magistro, & satore, crebris orationibus, & gemitibus, atque suspiriis, nec non & matris Dei, ac humilium, Mariæ omniumque sanctorum, impetratione conquire. Deinde desideria huius virtutis in te

Augere quotidie ac promouere curabis, propolitâ ante oculos humilitatis pulchritudine, ac multiplicibus bonis huius vitæ, & ineffabilibus præmiis futuræ, quæ in humiles conferuntur. Postmodum scientiam notitiæ tui probè addiscere, atque comparare studebis; ita scilicet, vt vilitatem tuam, ac infirmitatem bene calleas, & quàm nihil possis sine Deo, tum in actionibus naturalibus, tum in moralibus, tum etiam in supernaturalibus, non tam cognoscas, quàm sentias, & quasi manibus tractes. Assuescalsque, te ipsum, vt saccum stercoris; abyssum infirmitatis, & fontem peccatorum, ad quæ propensus es, ac omnis iniquitatis, aspiceret. Non quia naturâ malus sis, abisti; sed quia natura tua per originale peccatum corrupta, in peccatum & inobedientiam inclinat. Rursus assiduo actum interiorum studio te ipsum quotidie, non semel, aut iterum, sed multoties vilipendes, te minimum omnium cogitabis; reliquos, vt maiores & meliores, suscipies, & te indignum luce & vitâ, & communibus beneficiis, corde fateberis. Tandem humiliationem exteriorum, quantum status conditio permiserit, discretioque dictauerit, valde familiarem habebis. Dona, & talenta tibi data (si oppositum necessarium non sit) libenter abscondes: defectus & ineptitudines aperies: honores & plausus hominum fugies, omnem extremitatem concupisces, in abiectionis ministerijs sponte te ingeres, & fratribus inseruire, & pedibus eorum prouolui ac conculcari, magnum duces. Ac breuiter omnem deiectionem ac vilipensionem tui; omnem absconsonem & obliuionem, & omnem contemptum tibi diliges.

B Hæc tibi appetenda & suscipienda sunt, non propter seipsa, sed pro domandâ superbia tua, & pro fine virtutis, quem efficiunt. Si enim medicamenta amarissima suscipis, vt salutem carnis recuperes: quid multum, si hæc amara medicamina conseceris, vt humilitatem & animæ salutem consequaris? His igitur humiliationis propriæ, & vilipensionis studiis humilitatem, Deo cooperante, obtinebis: ex humilitate ad cumulû aliarum virtutum peruenies: ex aliis virtutibus, ad fastigium charitatis ascendes, & ex charitate gloriam humilibus preparatam obtinebis. Quia scriptum est: Veni, vt darem eis coronam pro cinere, oleum gaudij pro luctu, pallium laudis pro spiritu meroris, & vocabuntur in ea fortes iustitiæ, plantatio Domini ad glorificandum. Si humiliatio hæc cinis est, & puluis contemptui habendas, scito quia missus est Christus, vt daret gloriæ coronam pro cinere. Si tristis res est abscondi, & occultari: ille venit, vt daret oleum gaudij, & deuotionis pro luctu. Si abominanda res videtur pedibus aliorum proculcari: ille apparuit, vt daret pallium æternæ laudis pro spiritu meroris. Hi, qui sic suos spiritus cohibent, & elationi resistunt, sunt fortes, & constantes in iustitia, qui vocantur plantatio Domini, vt ipsam in hac vita suis sanctissimis moribus glorificent, & postmodum pro rectè gestis gloriam semper duraturam accipiant.

De Humilitatis Indicijs.

CAPVT XIV.

INDICIA generalia Virtutum supra descripta, ad hanc virtutem applicata, sunt etiam indicia humilitatis, ex quibus quisque quantum in humilitate profecerit, deprehendet. Sed Patres aliqua signa specialia humilitatis tradunt, quæ ad ple-

Bernard.
epist. 87.
ad Ogerium.Bonau. in
speculo. 2.
P. 6.

Climac.

Isaia 61.
3.